

Скѫп на трицитѣ, евтен на брашното.

Скѫп повече плаща, а лек по далек от'ажда.

Скѫп хлѣбът кога пари нѣма.

Скѫперниковото богатство го єджт нехайковци.

Скѫперникът само кога умрѣ прави добро.

Скѫперницитѣ държат свѣт-а.

Скѫпи-я двойно харчи. — Скѫпи-о два пѣт' плаща.

Скѫпо, ама сладко.

Скѫпо ама струва. — Кумѣ подложила на кума в' една паница боб и малко хайвер, а той казал че хайвера по го бива.

Скѫпо земи, скѫпо дай.

Скѫпо яйце за свят ден'.

Скѫсали кърпата. — Скарали се, раздѣлили се, — от турский обичай, кога була иска да се раздѣли с' мѣжа си, съдирада си кърпата.

Скѫсали му сѫ днитѣ.

Сла'a Боже, — слава Боже.

Слаб му ангел-а.

Слабопѣн' лесно са пѣни.

Слабото одвѣ по яно бива.

Слава Богу, на евреин нѣмам да давам.

Слава славе-я не храни.

Славата му голѣма, паритѣ му малко.

Славе-я тегли от език-а си.

Слага глѣва како гуска у 'ан. Пиротъ.

Слагат са като 'лѣб и сол.

Сладичък ми поидвай, зето, — рекъл на зетя си нѣкой тѣст.

Сладката дума отваря златната врата (Щип).

Сладки думи желѣзни врата отварят.

Сладки заговѣзни, леки пости.

Сладки и медени, — казват на самодивите за да ги подобрят.

Сладки и медени, кисели и горчиви.

Сладки сѫ, сладки, добри сѫ за държане; ако сѫ гнили ти си върви, — тъй отговарял глух, а още и шур, който продавал круши, кога го питали колко ги дава.

Сладко било мѣшно сирене със топъл хлѣб, — казал на баща ми брат му на татя, като видѣл прѣз плет в' Добруджа като едели едни овчери.